

MATTHEÛS

23:1-4

Het gezag van Gods Woord en de zware lasten van huichelachtige leiders

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/23-1-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus waarschuwt voor godsdienstige leiders	6 min	3
2	De stoel van Mozes en het gezag van de Schrift	5 min	6
3	Het gezag van Christus en gemeenteleiders	7 min	9
4	Huichelarij, zware lasten en valse schuld	7 min	13
5	Bevrijding van schuld door vergeving	2 min	16
	Om verder te lezen		18

1

Jezus waarschuwt voor godsdienstige leiders

We gaan naar Mattheüs hoofdstuk 23. Dat hoofdstuk bestaat bijna helemaal uit een lange tirade van Jezus tegen de godsdienstige leiders van het heersende godsdienstige stelsel van Zijn tijd, namelijk de Joodse synagoge en de Joodse tempel. De leiders in de tempel en binnen het Joodse stelsel waren niet alleen de overpriesters, maar ook de godsdienstleraars, de rabbijnen. Velen van hen waren Farizeeën en schriftgeleerden, die deskundig waren op het gebied van de wet van Mozes. Het meeste van wat Jezus hier zegt, richt Hij tot de Farizeeën en de schriftgeleerden. In dit hoofdstuk spreekt Hij herhaaldelijk wee over hen uit.

Hij doet dat niet meteen. Hij begint Zijn discipelen ervoor te waarschuwen dat ze niet ten prooi mogen vallen aan de strikken en listen van de schriftgeleerden en Farizeeën, en zegt tegen hen dat ze hen niet moeten navolgen. Uiteindelijk begint Hij de schriftgeleerden en Farizeeën zelf aan te spreken.

Ik begin te lezen bij het begin van het hoofdstuk, Mattheüs 23:

Toen sprak Jezus tot de menigte en tot Zijn discipelen: De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet overeenkomstig hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet. Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren. Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. Zij zijn zeer gesteld op de ereplaatsen tijdens de maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen; zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden. Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus.

MATTHEÛS 23:1-10

Ik stop daar. Daar staat zoveel, en ik moest een redelijk punt vinden om te stoppen.

Wat Jezus hier zei, lijkt voornamelijk tot Zijn discipelen gericht te zijn. Maar er wordt ons verteld dat Hij het niet alleen ten overstaan van Zijn discipelen zei, maar ook ten overstaan van de menigten. Met andere woorden, dit was een openbare uitspraak. Als je jezelf in die situatie kon verplaatsen, stel je dan voor dat je in de menigte stond. Hier staat een man naar Wie heel veel mensen luisteren, en Hij veroordeelt in het openbaar de godsdienstige leiders van jouw gemeente. Hij roept hen ter verantwoording en wijst op alle huichelarij in hun leven. Ik stel me voor dat er onder de mensen een nogal

ongemakkelijke stilte en verbijsterde verwondering zou zijn geweest, omdat iemand openlijk zo begon te spreken en zulke rechtstreekse dingen tegen de godsdienstige leiders zei.

Er is enige reden om je af te vragen of dit over het algemeen een goede handelwijze zou zijn. Persoonlijk houd ik er niet van om leiders in het algemeen fel aan te vallen. Jezus pakte hen in feite als hele categorie aan: de schriftgeleerden en de Farizeeën. Zelf geloof ik dat er plaats is voor het aan het licht brengen van de verdorvenheid en huichelarij van sommige leiders. Toch zou ik persoonlijk liever onderscheid maken tussen degenen over wie ik spreek en degenen over wie ik niet spreek. Ik zou liever namen noemen, en dat is wat Paulus deed. Paulus noemde bijvoorbeeld Hymeneüs en Alexander bij naam als verdorven mannen naar wie niet geluisterd moest worden. Johannes schreef in 3 Johannes aan Gajus en waarschuwde hem voor Diotrefes, die graag de eerste wilde zijn. Door namen te noemen kun je preciezer zijn in je kritiek en hoef je niet een hele categorie over één kam te scheren.

Toch scheert Jezus wel een hele categorie over één kam. Ook al waren er misschien een paar Farizeeën op wie deze uitspraak niet van toepassing was, kennelijk gold het zo algemeen dat Hij hen allemaal tegelijk aanpakte en zei: ‘Luister, zo zijn deze mannen.’

Wat zei Hij in deze situatie? Hij zei:

Toen sprak Jezus tot de menigte en tot Zijn discipelen: De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet overeenkomstig hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet. Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren. Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. Zij zijn zeer gesteld op de ereplaatsen tijdens de maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen; zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden. Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus.

MATTHEÛS 23:1-10

2

De stoel van Mozes en het gezag van de Schrift

Hij begint door erop te wijzen dat de schriftgeleerden en Farizeeën een gezagspositie in de synagoge hebben. Dat wordt bedoeld wanneer er staat dat ze op de zetel van Mozes zitten. Er stond daadwerkelijk een stoel in de synagoge die de zetel van Mozes werd genoemd, omdat de rabbijnen vanaf die stoel de wet van Mozes uiteenzetten.

De gebruikelijke gang van zaken tijdens de dienst in de synagoge was dat de Schriften werden voorgelezen door iemand die stond. Staan was de houding van eerbied. Daarom stond de spreker terwijl de Schriften werden voorgelezen. Maar wanneer hij eraan toe was om ze uiteen te zetten en zijn eigen opvattingen te geven, ging hij zitten. Dat deed hij volgens mij onder andere om aan de Schrift meer eerbied toe te kennen dan aan zijn eigen woorden. Wanneer hij ging zitten, nam hij plaats op de zetel van Mozes, op het podium in de synagoge. Vanaf die plaats zette hij uiteen hoe de wet van Mozes van toepassing was en wat gehoorzaamheid eraan zou vereisen.

Jezus zei dat je gerust moest doen wat deze mannen je opdroegen, omdat zij die positie innamen. Je kunt dit in twijfel trekken, maar ik denk niet dat Jezus zegt dat iedereen die op een preekstoel staat of een kerkelijk ambt bekleedt, gehoorzaamd moet worden in alles wat hij zegt, hoe buitensporig of bemoeizuchtig het ook is, hoe ver het ook buiten zijn bevoegdheid valt, of hoezeer hij zich ook vergist en er volkomen naast zit. Er zijn veel mensen geweest die een gezagspositie in de kerk bekleedden en zich ernstig vergisten en er volkomen naast zaten. In veel gevallen waren ze ook zeer verdorven. We hoeven maar te denken aan de middeleeuwen en aan sommige uiterst verdorven geestelijken, pausen en bisschoppen. Ze waren seksueel immoreel en hebzuchtig, trokken zich niets van mensen aan en verzonnen leerstellingen die bij hun eigen wensen pasten. Deze mannen bekleedden in de kerk beslist posities die leken op de posities van de schriftgeleerden en Farizeeën in de synagoge toen Jezus over hen sprak.

Jezus bedoelde niet per se dat men alle buitensporige dingen die deze mannen mogelijk zeiden, moest opvolgen omdat zij op de stoel van Mozes zaten. Ik geloof dat Hij zegt dat zij, omdat ze op de stoel van Mozes zitten, het Woord van God uitleggen. Daarom moet hun rol als uitleggers van het Woord van God worden gerespecteerd, zelfs als je huichelarij in hun eigen leven ziet en zelfs als hun persoonlijke karakter je afkeer inboezemt. Wat zij je zeggen dat je volgens het Woord van God moet doen, is wat je behoort te doen. De veronderstelling is natuurlijk dat zij het correct uitleggen.

In die tijd was de situatie heel anders dan in onze tijd. Tegenwoordig kan iedereen door de uitvinding van de boekdrukkunst en de overvloed aan boekhandels enzovoort een eigen Bijbel hebben. Daarom kan iedereen de Bijbel lezen en zelf te weten komen wat erin staat. In Bijbelse tijden, en eigenlijk tot ongeveer de zestiende eeuw na

Christus, konden maar heel weinig mensen een Bijbel hebben, omdat er geen boekdrukkunst was. Alle boeken moesten met de hand worden geschreven. Een Bijbel is een enorm boekwerk, en het maken van een exemplaar zou zeer kostbaar zijn en veel tijd vergen. Daarom lagen de bestaande exemplaren meestal aan de preekstoelen in de kerkgebouwen vastgeketend, en de gemiddelde persoon had geen Bijbel. Zo had ook de gemiddelde Jood in de synagoge geen eigen exemplaar van de Bijbel. Hij was daarom afhankelijk van het onderwijs van de rabbijnen in de synagoge, die hem iedere zaterdag vertelden wat er in de Bijbel stond, wat Mozes had gezegd en hoe hij dat moest toepassen.

Over het algemeen zouden deze uitleggingen betrouwbaar zijn. Nu en dan konden rabbijnen van mening verschillen over de toepassing van iets. Toch zou het gewone volk nauwelijks op een andere manier te weten kunnen komen wat het Woord van God überhaupt zei dan via deze leraren. Men ging ervan uit dat deze leraren over het algemeen betrouwbaar weergaven wat de Schrift zei. Achter deze uitspraak van Jezus ligt volgens mij daarom het feit dat deze mensen die op de stoel van Mozes zaten, de Schriften tamelijk betrouwbaar uitlegden. Dat was de enige manier waarop het Joodse volk de Schriften kon leren kennen, want ze hadden geen eigen exemplaren om thuis te bestuderen.

Daarom suggereert Jezus volgens mij dat wat deze mannen uitleggen de Schrift is, ook al stoot hun persoonlijke levenswandel je misschien af. Uit respect voor de Schrift behoort je te doen wat de Schriften zeggen. Je behoort de Schriften te gehoorzamen, zelfs als ze aan je worden doorgegeven via onwaardige instrumenten, via onwaardige mannen. Dat is een andere manier om hiernaar te kijken.

3

Het gezag van Christus en gemeenteleiders

De Rooms-Katholieke Kerk en, eerlijk gezegd, ook sommige protestantse groeperingen zijn van mening dat iemand die een kerkelijk ambt bekleedt, gezag heeft en dat je dat gezag hoe dan ook moet gehoorzamen. Die opvatting heb ik niet. Ik geloof dat het gezag in het Woord van God ligt en dat christenen verantwoording verschuldigd zijn aan God. Paulus zei in 1 Korinthe 11, vers 3:

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

1 KORINTHE 11:3

Het is niet zo dat de kerk of de functionarissen van de kerk het hoofd van iedere man zijn, maar dat Christus het hoofd van iedere man is. Dat betekent dat het gezag waaraan wij ons onderwerpen, het gezag van Christus Zelf is.

De leiders van de gemeente hebben een taak toegewezen gekregen, en die taak is om aan de gemeente door te geven wat Jezus heeft gezegd. Dat is wat de apostelen deden. De eerste christenen in Handelingen 2 luisterden dagelijks naar het onderwijs van de apostelen. Wat leerden de apostelen hun? We hebben geen reden om eraan te twijfelen dat ze hun leerden wat Jezus had gezegd, want we lezen dat Jezus slechts enkele dagen daarvoor tegen de apostelen had gezegd:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:19-20

Jezus droeg de apostelen dus op om iedereen te leren doen wat Hij had gezegd. Vervolgens zien we in het boek Handelingen dat de apostelen de nieuwe christenen iedere dag onderwezen. Ze moeten hun dus geleerd hebben wat Jezus had gezegd dat ze moesten doen. Daarom begreep men dat de leiders van de gemeente die onderwijs geven, de gemeente moeten leren wat Jezus heeft gezegd dat ze moet doen. Want niet zij, maar Jezus en Zijn woorden hebben gezag in het leven van de gelovige.

In Hebreeën 13, vers 7, staat:

Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na.

HEBREEËN 13:7

De spreker doelt op de leiders in de christelijke samenkomst. Zijn Engelse Bijbelvertaling spreekt hier over degenen die ‘over je heersen’; volgens hem is ‘degenen die jullie leiden’ een betere vertaling. De HSV geeft dit al weer met ‘uw voorgangers’.

Het is niet zozeer dat zij over de gemeente heersen zoals koningen over hun onderdanen heersen. Ze zijn veeleer leiders.

Tien verzen later, in Hebreeën 13:17, zegt de schrijver:

Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.

HEBREEËN 13:17

Ook hier merkt de spreker op dat het Griekse woord in zijn Engelse Bijbelvertaling met ‘die over je heersen’ is weergegeven, terwijl het volgens hem vertaald moet worden met ‘die je leiden’. De HSV geeft dit weer met ‘uw voorgangers’.

Let erop dat hij zegt dat je degenen die je leiden moet gehoorzamen. En in de context van de gemeente bedoelt hij de leiders van de gemeente. Gehoorzaam hen en onderwerp je aan hen. Ik heb meegemaakt dat sommige leiders van gemeenten dit vers namen, het in het algemeen aan christenen oplegden en zeiden: 'Je moet mij gehoorzamen. Ik bekleed een gezagspositie.' Maar zij hebben de kern gemist. Hij zegt: Gehoorzaam degenen die over jullie gesteld zijn en schik je naar hen.

Maar in vers 7 zei hij:

Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na.

HEBREEËN 13:7

Met andere woorden, wat je met betrekking tot je leiders moet doen, is het voorbeeld van hun geloof volgen en hen gehoorzamen omdat zij je het Woord van God onderwijzen. Het betekent niet dat je hen moet gehoorzamen wanneer zij niet het Woord van God onderwijzen. De beschrijving die de schrijver van Hebreëën geeft van degenen die over je regeren, of die je leiden, is dat zij degenen zijn die je het Woord van God onderwijzen. Gehoorzaam hen daarom niet omdat zij in zichzelf inherent gezag hebben, maar omdat er gezag ligt in het Woord van God dat zij onderwijzen.

Zo ook toen Jezus zei:

Toen sprak Jezus tot de menigte en tot Zijn discipelen: De schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet overeenkomstig hun werken, want zij zeggen het, maar doen het zelf niet. Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren. Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. Zij zijn zeer gesteld op de ereplaatsen tijdens de maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen; zij zijn ook belust op de begroetingen op de markten, en om door de mensen ‘rabbi, rabbi’ genoemd te worden. Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus.

MATTHEÛS 23:1-10

Hij bedoelt dat je moet gehoorzamen wat zij zeggen omdat zij je het Woord van God onderwijzen, want je behoort het Woord van God te gehoorzamen. Niets hier wijst erop dat Jezus iedere schriftgeleerde en iedere rabbi die in de synagoge op de stoel van Mozes zat, een soort carte blanche gaf om gezag uit te oefenen over het leven van iedere Jood. Jezus onderwees zulke dingen niet. Hij zou dat niet goedkeuren, en dat kan niet de betekenis zijn die Hij hier voor ogen had.

Ook is het niet zo dat de schrijver van Hebreeën dat doet met de ambtsdragers of leiders van de gemeente wanneer hij zegt:

Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.

HEBREEËN 13:17

Hij zegt dit omdat zij je het Woord van God hebben onderwezen. Zij hebben het Woord van God tot je gesproken. Met andere woorden, gehoorzaam het Woord van God dat je van deze mannen hebt gehoord. Dat is wat Jezus hier zegt.

4

Huichelarij, zware lasten en valse schuld

Maar nadat Hij zegt:

Doe wat deze mensen jullie zeggen, zegt Hij:

Maar doe niet wat zij doen.

Met andere woorden, volg hun voorbeeld niet. Want:

Want ze zeggen het wel, maar doen het niet.

Het is het oude verhaal van: ‘Doe wat ik zeg, niet wat ik doe.’ Het komt in wezen neer op het hanteren van twee verschillende maatstaven: één waarmee we andere mensen beoordelen en een andere waarmee we onszelf beoordelen.

Het is mogelijk dat een religieus mens — in dit geval waren het Farizeeën van het Joodse geloof, maar christenen kunnen hetzelfde probleem hebben — bevestigt dat bepaalde gedragsregels algemeen van toepassing zijn en dat iedereen zich eraan behoort te houden. Maar wanneer het erop aankomt dat zelf te doen, kunnen we op

fantastisch vernuftige manieren redenen bedenken om voor onszelf een uitzondering te maken, redenen om op onszelf een andere maatstaf toe te passen en wat milder voor onszelf te zijn.

Iemand zou kunnen zeggen: 'Ik vind dat iedere christen twee uur per dag aan gebed behoort te besteden.' Maar als het er echt op aankomt: 'Ik heb het een beetje druk en ik had vandaag geen tijd om twee uur aan gebed te besteden. Maar dat is natuurlijk begrijpelijk, want wat ik doe is heel belangrijk', enzovoort, enzovoort. Zie je, we kunnen mensen heel gemakkelijk maatstaven opleggen waaraan we zelf niet bereid zijn te voldoen. Dat is wat de Farizeeën blijkbaar voortdurend deden.

Jezus drukte het natuurlijk beeldend uit. In vers 4 zegt Hij:

Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren.

MATTHEÛS 23:4

Dit is natuurlijk een metafoor. Ze nemen niet werkelijk letterlijke, fysieke lasten en binden die met touwen op mensen vast. Hij heeft het erover dat ze mensen belasten met verantwoordelijkheden die zij zelf niet bereid zijn te dragen. Ook zijn ze niet bereid de anderen te helpen die te dragen.

Een last kan in beeldspraak veel verschillende vormen aannemen. Soms kan een last bijna iets positiefs zijn. Als ik zeg: 'Er ligt iemand mij werkelijk zwaar op het hart en dat drijft mij ertoe voor die persoon te bidden', dan ben ik dankbaar dat ik zo'n last heb. Maar vaker wel dan niet is een last in de Schrift iets verdrietigs en zwaars. Het is iets waarvan iemand zo snel mogelijk af wil.

Eerder in het Evangelie van Mattheüs, in hoofdstuk 11, zei Jezus:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.

MATTHEÛS 11:28

Wat is deze last waarmee deze mensen belast waren? Iemand kan gebukt gaan onder zonde en schuld. Dat is mogelijk. Ook dat is beeldspraak, maar dat is wat we uitgebeeld zien in het verhaal De Christenreis. De man over wie het verhaal gaat, draagt aan het begin van het verhaal een grote last op zijn rug die hem verplettert. Uiteindelijk komt hij bij het kruis en raakt hij daar zijn last kwijt. Dit stelt het verpletterende gewicht voor van schuld op het geweten, en van zonde en vervreemding van God. Bij het kruis van Jezus wordt deze last weggenomen, omdat God ons door het kruis met Zichzelf heeft verzoend, onze zonden heeft vergeven en onze schuld heeft weggenomen.

De last in die gelijkenis is een last van schuld. Het is mogelijk dat Jezus op die last doelt, in die zin dat de Farizeeën en schriftgeleerden mensen een schuldgevoel geven. Ze praten hun allerlei schuldgevoelens aan, omdat de schriftgeleerden en Farizeeën zelfingenomen waren en te kennen gaven dat iedereen net zo moest leven als zij, als die tenminste God wilde behagen. Iedereen die niet zo godsdienstig of toegewijd leefde als zij, gold gewoon als minderwaardig en wetteloos, moest zich schamen en had God waarschijnlijk boos gemaakt. Het is mogelijk dat de hele manier waarop de Farizeeën leidinggaven, onderwijs gaven en leefden, mensen zware schuldgevoelens oplegde.

Schuldgevoelens zijn soms terecht, want een schuldgevoel registreert eenvoudigweg het feit dat er schuld is. Net zoals het gevoel van kou registreert dat je je in een koude omgeving bevindt. Als je niets kon voelen, zou je nooit beseffen dat je je op een gevaarlijk koude of gevaarlijk warme plaats bevond. Gevoelens kunnen goed zijn, zelfs als ze onaangenaam zijn, omdat ze ons kunnen waarschuwen voor een toestand die we anders niet zouden onderkennen.

Als je schuldig bent aan zonde en er daardoor een breuk is tussen jou en God, is het goed dat je je schuldig voelt. Het ergste wat je kan overkomen, is dat iemand je van je schuldgevoelens afhelpt, want die schuldgevoelens zijn goed om je te laten weten dat je schuld hebt. Het is niet goed om schuld te hebben. Maar als je schuldig bent, is het in je voordeel om te weten dat je schuldig bent, zodat je er iets aan kunt doen.

Deze schriftgeleerden en Farizeeën hebben mensen misschien met valse schuld beladen. Soms doen mensen dat door regels te bedenken waar God in werkelijkheid helemaal niet om geeft. Vervolgens overtreed je door mensen gemaakte regels en voel je je schuldig, hoewel je voor God nergens schuldig aan bent. In zo'n geval stapelen

mensen eenvoudigweg schuldgevoelens op je, terwijl je niet werkelijk schuldig bent. Natuurlijk kan iemand je een schuldgevoel geven wanneer je werkelijk schuldig bent, en in zekere zin bewijst die persoon je dan een dienst. Maar als iemand je een schuldgevoel geeft, zou het aardig zijn als die persoon je ook vertelt hoe je ervan verlost kunt worden.

Jezus zei:

de schriftgeleerden en farizeeën leggen mensen zware lasten op, maar steken zelf geen vinger uit.

Dit betekent óf dat ze anderen een last opleggen die ze zichzelf niet opleggen, óf, wat mij waarschijnlijker lijkt, dat ze mensen een last opleggen en geen enkele hulp bieden om die last weg te nemen.

Het is goed om mensen te laten weten wanneer hun gedrag verkeerd is, zodat ze ermee kunnen ophouden. Het is ook goed om mensen te laten weten wanneer ze schuldig zijn, zodat ze er iets aan kunnen doen. Maar als ze niet weten wat ze eraan moeten doen, kan een godsdienstig leider het beste niet alleen zorgen dat ze zich schuldig voelen, maar hun ook laten weten wat ze aan hun schuld kunnen doen, zodat ze van schuld bevrijd kunnen worden. De Farizeeën en schriftgeleerden deden dit niet, mogelijk omdat ze niet wisten hoe.

5

Bevrijding van schuld door vergeving

Wat doet iemand aan zijn schuld? Hoe kan iemand van schuld bevrijd worden? Veel luisteraars dragen misschien een last van schuld en kennen het gevoel van die last. Sommigen hebben schuld zonder dat ze het weten. Ze hebben geen schuldgevoelens, omdat ze die hebben genegeerd. Ze hebben zich verhard, zijn er ongevoelig voor geworden en hebben alles voor zichzelf goedgepraat. Maar het feit blijft: als je schuldig bent, is het goed dat je je schuldig voelt. Wat doe je aan die schuld?

Je moet vergeving ontvangen. Je moet tot Hem komen en aan Gods voorwaarden voldoen. De Bijbel zegt:

Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.

JESAJA 55:7

Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw.

PSALMEN 51:9

Hij zei:

Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren, zegt de HEERE. Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol.

JESAJA 1:18

God kan en zal je reinigen als je tot Hem komt en aan Zijn voorwaarden voldoet. Welke voorwaarden zijn dat? Je moet je van je zonden bekeren. Dat betekent dat je werkelijk bedroefd bent en spijt hebt, dat je van gedachten verandert en zegt: 'Ik wil niet meer in zonde leven. Ik wil leven om God te behagen.' Dan stel je je geloof in Jezus Christus als Degene Die voor je zonden gestorven is en elke smet heeft gereinigd. Je vertrouwt op Zijn dood en Zijn opstanding, die ten behoeve van jou plaatsvonden, en vertrouwt erop dat God je daardoor vergeeft. Daarna ga je verder en leef je door geloof in Hem, om vanaf dat moment een leven te leiden dat God behaagt. Zo wordt schuld weggenomen. We zullen nog meer over de uitspraken van Jezus spreken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 23:1-10
- 1 Korinthe 11:3
- Mattheüs 28:19-20
- Hebreëën 13:7
- Hebreëën 13:17
- Mattheüs 23:4
- Mattheüs 11:28
- Jesaja 55:7
- Psalmen 51:9
- Jesaja 1:18

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.